WYROK SĄDU (piąta izba)

z dnia 9 września 2010 r. *

W sprawie T-70/08

Axis AB, z siedzibą w Lund (Szwecja), reprezentowana przez adwokata J. Norderyda,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez A. Folliarda-Monguirala, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM była

* Język postępowania: angielski.

Etra Investigación y Desarrollo, SA, z siedzibą w Walencji (Hiszpania),

mającej za przedmiot skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 listopada 2007 r. (sprawa R 334/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Etra Investigación y Desarrollo, SA a Axis AB,

SĄD (piąta izba),

w składzie: M. Vilaras, prezes, M. Prek i V.M. Ciucă (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: N. Rosner, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 12 lutego 2008 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 9 czerwca 2008 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 29 kwietnia 2010 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

1 W dniu 17 czerwca 2004 r. skarżąca, Axis AB, dokonała w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1), ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)].

2 Znak towarowy, którego dotyczyło zgłoszenie, to słowny znak towarowy ETRAX.

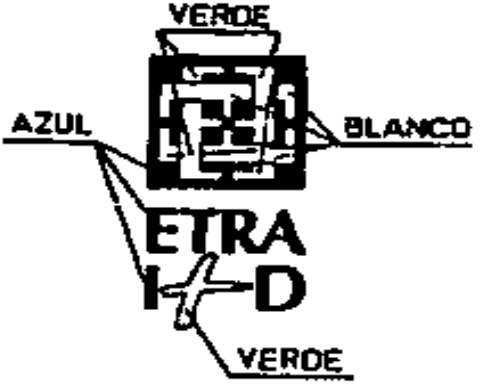
3 Towary i usługi, dla których dokonano zgłoszenia, należą, po ograniczeniu ich wykazu w toku postępowania przed OHIM, do klas 9 i 42 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.

4 Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego zostało opublikowane w *Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych* nr 31/2005 z dnia 1 sierpnia 2005 r.

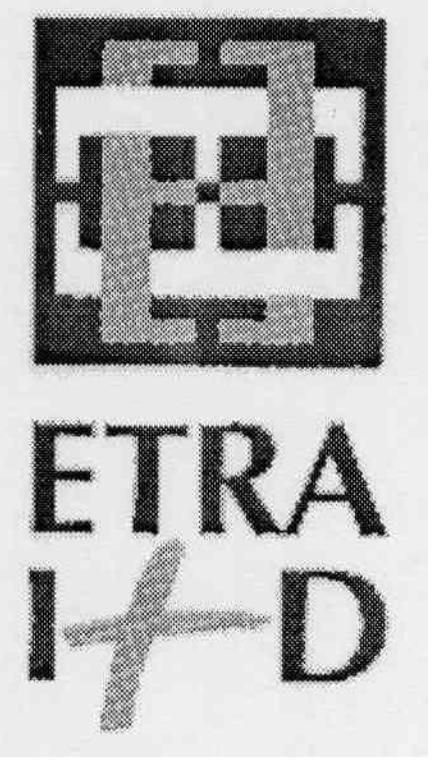
5 W dniu 14 października 2005 r. Etra Investigación y Desarrollo, SA, działając na podstawie art. 42 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 41 rozporządzenia nr 207/2009), wniosła sprzeciw wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla wszystkich towarów i usług, o których mowa w pkt 3 powyżej.

6 Sprzeciw został uzasadniony istnieniem następujących wcześniejszych znaków towarowych:

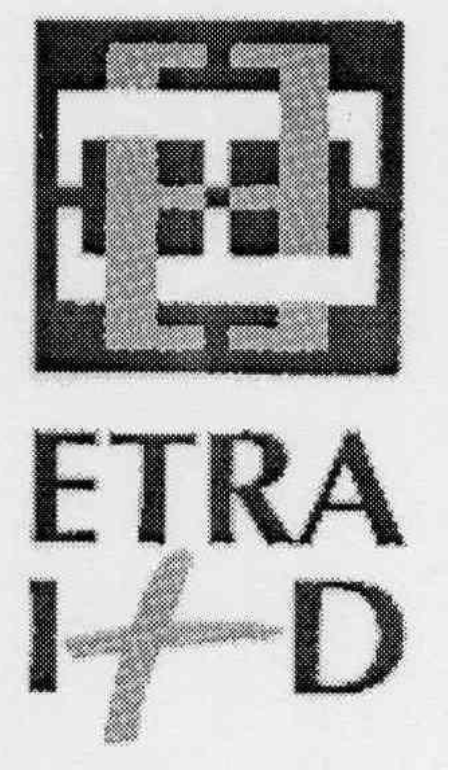
— przedstawiony poniżej zgłoszony w dniu 5 listopada 1998 r. i zarejestrowany w dniu 22 listopada 1999 r. w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 2194122 dla towarów należących do klasy 9 [„urządzenia i przyrządy naukowe, żeglarskie, geodezyjne, elektryczne, fotograficzne, kinematograficzne, optyczne, wagowe, pomiarowe, sygnalizacyjne, kontrolne, do ratowania życia i do celów dydaktycznych; urządzenia do nagrywania, transmisji lub reprodukcji dźwięku lub obrazu; magnetyczne nośniki danych, płyty (dyski) z nagraniami; automaty sprzedające i mechanizmy do urządzeń uruchamianych przez wrzucenie monety; kasy sklepowe, maszyny liczące, sprzęt przetwarzający dane i komputery; urządzenia do gaszenia ognia”]:

— przedstawiony poniżej zgłoszony w dniu 9 lipca 2001 r. i zarejestrowany w dniu 8 stycznia 2002 r. w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 2413572 dla towarów należących do klasy 9 [„urządzenia i przyrządy naukowe, żeglarskie, geodezyjne, elektryczne, fotograficzne, kinematograficzne, optyczne, wagowe, pomiarowe, sygnalizacyjne, kontrolne, do ratowania życia i do celów dydaktycznych; urządzenia do nagrywania, transmisji lub reprodukcji dźwięku lub obrazu; magnetyczne nośniki danych, płyty (dyski) z nagraniami; automaty sprzedające i mechanizmy do urządzeń uruchamianych przez wrzucenie monety; kasy sklepowe, maszyny liczące, sprzęt przetwarzający dane i komputery; urządzenia do gaszenia ognia”]:

— przedstawiony poniżej zgłoszony w dniu 9 lipca 2001 r. i zarejestrowany w dniu 22 kwietnia 2002 r. w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 2413574 dla usług należących do klasy 42 („inżynieria; analizy przemysłowe i usługi badawcze w zakresie przemysłu, elektryki i elektroniki”):

7 W uzasadnieniu sprzeciwu wskazano na prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009].

8 W dniu 11 grudnia 2006 r. Wydział Sprzeciwów oddalił sprzeciw w całości, uznając, że różnice między oznaczeniami były na tyle istotne, że wykluczały prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku wcześniejszych znaków towarowych i zgłoszonego znaku towarowego.

9 W dniu 21 lutego 2007 r. wpłynęło do OHIM nieopatrzone datą odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów.

10 Decyzją z dnia 27 listopada 2007 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją") Druga Izba Odwoławcza OHIM uwzględniła odwołanie, uchylając decyzję Wydziału Sprzeciwów i odrzucając zgłoszenie w całości.

11 W szczególności Izba Odwoławcza zbadała na wstępie dopuszczalność odwołania i stwierdziła, że chociaż nieopatrzone datą odwołanie wpłynęło do OHIM w dniu 21 lutego 2007 r., czyli po terminie do wniesienia odwołania upływającym w dniu 12 lutego 2007 r., uiszczona przelewem opłata za odwołanie „pełni[ła] na potrzeby oceny dopuszczalności rolę odwołania", zważywszy na to, że została ona uiszczona w terminie i zawierała szczegółowe dane wymagane przez zasadę 48 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).

Żądania stron

12 Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

13 OHIM wnosi do Sądu o:

— oddalenie skargi;

— obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

14 Na rozprawie w następstwie pytania zadanego przez Sąd OHIM oświadczył, że wnosi do Sądu albo o oddalenie skargi co do istoty, albo o zmianę zaskarżonej decyzji na podstawie raportu z transmisji faksu wysłanego przez drugą stronę w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Co do prawa

15 Na poparcie skargi skarżąca podnosi zasadniczo dwa zarzuty dotyczące odpowiednio naruszenia zasady 49 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2868/95 i naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

16 W pierwszej kolejności należy rozpoznać zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia zasady 49 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2868/95.

Argumenty stron

17 Skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej naruszenie zasady 49 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2868/95. W szczególności podnosi ona, że Izba Odwoławcza błędnie uznała odwołanie za dopuszczalne na podstawie zasady 49 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95, podczas gdy treść przelewu bankowego dokonanego w celu uiszczenia opłaty za odwołanie została sformułowana w języku hiszpańskim wbrew temu, co przewiduje zasada 48 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95, zgodnie z którą odwołanie wnosi się w języku, w którym decyzja będąca przedmiotem odwołania została wydana, czyli w tym przypadku w języku angielskim.

18 OHIM przyznaje, że Izba Odwoławcza naruszyła zasadę 49 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2868/95. Niemniej utrzymuje, że zgodnie z zasadą prawa Unii Europejskiej błąd popełniony przez Izbę Odwoławczą nie wystarczy, aby uzasadnić stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, ponieważ to „uchybienie proceduralne" nie mogło mieć „rozstrzygającego wpływu" na dopuszczalność odwołania wniesionego do Izby Odwoławczej.

19 Zdaniem OHIM odwołanie wniesione do Izby Odwoławczej było dopuszczalne z tego względu, że wnosząca sprzeciw dostarczyła w dniu 21 lutego 2007 r. raport z transmisji faktu poświadczający, że odwołanie, w pełni spełniające wymogi określone w zasadzie 48 rozporządzenia nr 2868/95, zostało wysłane w dniu 8 lutego 2007 r. Nawet jeśli OHIM nie udało się odnaleźć śladu otrzymania takiego faksu, to zgodnie z orzecznictwem [wyrok Sądu z dnia 19 kwietnia 2005 r. w sprawach połączonych T-380/02 i T-128/03 Success-Marketing przeciwko OHIM – Chipita (PAN & CO), Zb.Orz. s. II-1233] data otrzymania dokumentu może zostać ustalona na podstawie raportu z transmisji faksu.

Ocena Sądu

20 Należy rozpocząć od rozpatrzenia części zarzutu dotyczącej naruszenia zasady 49 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95.

21 Z zasady 49 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95 wynika, że jeżeli odwołanie nie jest zgodne między innymi z wymogami określonymi w art. 59 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 60 rozporządzenia nr 207/2009), izba odwoławcza odrzuca je z powodu niedopuszczalności, chyba że braki zostaną usunięte przed upływem terminu określonego w tym ostatnim artykule, czyli w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia zaskarżonej decyzji.

22 Na podstawie art. 59 rozporządzenia nr 40/94 odwołanie wnosi się do OHIM na piśmie w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia decyzji, której odwołanie dotyczy, i uważa się je za wniesione z chwilą uiszczenia opłaty.

23 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem Sądu, o ile stosownie do art. 59 rozporządzenia nr 40/94 odwołanie uważa się za wniesione z chwilą uiszczenia opłaty, o tyle samo przelanie odpowiedniej kwoty nie może być uznane za równoznaczne z wniesieniem odwołania, wymaganym przez wyżej wskazany artykuł [wyrok Sądu z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie T-373/03 Solo Italia przeciwko OHIM – Nuova Sala (PARMITALIA), Zb.Orz. s. II-1881, pkt 58].

24 W niniejszej sprawie Izba Odwoławcza uznała, że chociaż nieopatrzone datą odwołanie wpłynęło do OHIM w dniu 21 lutego 2007 r., czyli po terminie do wniesienia odwołania upływającym w dniu 12 lutego 2007 r., uiszczona przelewem opłata za odwołanie „pełni[ła] na potrzeby oceny dopuszczalności rolę odwołania", zważywszy

na to, że została ona uiszczona w terminie i zawierała szczegółowe dane wymagane przez zasadę 48 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95.

25 W rezultacie Izba Odwoławcza nie uwzględniła wymogu dotyczącego wniesienia odwołania na piśmie w rozumieniu art. 59 rozporządzenia nr 40/94, tak jak jest on interpretowany w przytoczonym powyżej orzecznictwie, a zatem naruszyła zasadę 49 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95.

26 Jeżeli chodzi o argumenty OHIM, zgodnie z którymi błąd popełniony przez Izbę Odwoławczą winien zostać uznany za uchybienie, które nie skutkuje stwierdzeniem nieważności zaskarżonej decyzji, gdyż w jego braku decyzja nie zawierałaby odmiennego rozstrzygnięcia, należy zauważyć, że w odpowiedzi na skargę OHIM wniósł jedynie o oddalenie skargi skarżącej. Dopiero na rozprawie OHIM oświadczył, że wnosi do Sądu albo o oddalenie skargi, albo o zmianę zaskarżonej decyzji na podstawie raportu z transmisji faksu wysłanego przez drugą stronę w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

27 Jeżeli oświadczenie to należy rozumieć jako przedstawienie po raz pierwszy na rozprawie żądania zmiany decyzji, to takie żądanie – niezależnie od okoliczności, że można je uznać za spóźnione – jest niedopuszczalne. W istocie chociaż art. 134 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem stanowi, że „[i]nterwenient […] może w odpowiedzi na skargę […] żądać uchylenia lub zmiany decyzji izby odwoławczej w zakresie nieuwzględnionym w skardze", to z przepisu tego wynika a contrario, że sam

OHIM nie może podnosić takich żądań (wyrok Trybunału z dnia 12 października 2004 r. w sprawie C-106/03 P Vedial przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-9573, pkt 34).

28 Taka argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie także w zakresie, w jakim za jej pomocą OHIM wnosi do Sądu o oddalenie skargi i utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji wraz z jednoczesną zmianą jej uzasadnienia.

29 Należy bowiem przypomnieć, że Sąd przeprowadza kontrolę zgodności z prawem decyzji wydawanych przez instancje OHIM. Jeżeli dojdzie do przekonania, że taka decyzja, zakwestionowana we wniesionej do niego skardze, narusza prawo, musi stwierdzić jej nieważność. Nie może on oddalić skargi, zastępując uzasadnienie przedstawione przez właściwą instancję OHIM, która wydała zaskarżony akt, własnymi rozważaniami [wyrok Sądu z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie T-402/07 Kaul przeciwko OHIM – Bayer (ARCOL), Zb.Orz. s. II-737, pkt 49].

30 W niniejszej sprawie zauważono już, że wniosek Izby Odwoławczej dotyczący dopuszczalności odwołania, które miała rozpoznać, był oparty wyłącznie na treści przelewu bankowego, który zrównała z samym odwołaniem. Jednocześnie wskazano też, że ten wniosek Izby Odwoławczej zawarty w zaskarżonej decyzji był błędny pod względem prawnym (zob. pkt 25 powyżej).

31 Natomiast Izba Odwoławcza w żaden sposób nie oparła się na raporcie z transmisji faksu, na który powołuje się OHIM w swej argumentacji. W pkt 9 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza ograniczyła się do następującej wzmianki w tym zakresie:

„Wnosząca sprzeciw utrzymuje, że odwołanie zostało wniesione w dniu 8 lutego 2007 r., przed upływem terminu, i na poparcie tego twierdzenia przedstawia raport z transmisji faksu. [OHIM] nie udało się jednak odnaleźć śladu tego dokumentu, który miał do niego wpłynąć we wskazanym powyżej dniu".

32 W tych okolicznościach należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji. Do Izby Odwoławczej należy w danym przypadku ocena, czy i w jakim zakresie wspomniany powyżej dokument, na który OHIM powołuje się w swej argumentacji, może mieć wpływ na dopuszczalność odwołania, które zostało wniesione przez wnoszącą sprzeciw.

33 W świetle powyższych rozważań należy uwzględnić pierwszy zarzut skarżącej i na tej podstawie stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, bez potrzeby badania części zarzutu dotyczącej naruszenia zasady 49 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95 ani zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

W przedmiocie kosztów

34 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ OHIM przegrał sprawę, należy – zgodnie z żądaniem skarżącej – obciążyć go kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba)

orzeka, co następuje:

1) **Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 27 listopada 2007 r. (sprawa R 334/2007-2) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Etra Investigación y Desarrollo, SA a Axis AB.**

2) **OHIM pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Axis.**

Vilaras Prek Ciucă

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 9 września 2010 r.

Podpisy